

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ SFÂNTA TREIME

723 N BODINE ST PHILADELPHIA, PA 19123

BULETIN DUMINICAL

Vol. 13 Nr. 24 * Duminică, 7 iunie 2020 * Redactor: Pr. Nicolai Buga

Duminica Rusaliilor

Sfânta Evanghelie: Ioan 7: 37- 53; 8: 12

În ziua cea din urmă - ziua cea mare a sărbătorii - Iisus a stat între ei și a strigat, zicând: Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Cel ce crede în Mine, precum a zis Scriptura: râuri de apă vie vor curge din pântecele lui. Iar aceasta a zis-o despre Duhul pe Care aveau să-L primească acei ce cred în El. Căci încă nu era (dat) Duhul, pentru că Iisus încă nu fusese preaslăvit. Deci din mulțime, auzind cuvintele acestea, ziceau: Cu adevărat, Acesta este Proorocul. Iar alții ziceau: Acesta este Hristosul. Iar alții ziceau: Nu cumva din Galileea va să vină Hristos? N-a zis, oare, Scriptura că Hristos va să vină din sămânța lui David și din Betleem, cetatea lui David? Și s-a făcut dezbinare în mulțime pentru El. Și unii dintre ei voiau să-L prindă, dar nimeni n-a pus mâinile pe El. Deci slugile

au venit la arhierei și farisei, și le-au zis aceia: De ce nu L-ați adus? Slugile au răspuns: Niciodată n-a vorbit un om așa cum vorbește Acest Om. Și le-au răspuns deci fariseii: Nu cumva ați fost și voi amăgiți? Nu cumva a crezut în El cineva dintre căpetenii sau dintre farisei? Dar mulțimea aceasta, care nu cunoaște Legea, este blestemată! A zis către ei Nicodim, cel ce venise mai înainte la El, noaptea, fiind unul dintre ei: Nu cumva Legea noastră judecă pe om, dacă nu-l ascultă mai întâi și nu știe ce a făcut? Ei au răspuns și i-au zis: Nu cumva și tu ești din Galileea? Cercetează și vezi că din Galileea nu s-a ridicat prooroc. Și s-a dus fiecare la casa sa. Deci iarăși le-a vorbit Iisus zicând: Eu sunt Lumina lumii; cel ce îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ SFÂNTA TREIME

723 N Bodine Street

PHILADELPHIA, PA

19123

Tel./Fax: 215-922-7060

www.holytrinityphiladelphia.org

Pr. Nicolai BUGA, Paroh

fr.n.buga@gmail.com

Pr. Timotei AVRAM, Preot slujitor

fr.timavram@gmail.com

ÎN ACEST NUMĂR

Evanghelia & Apostolul

1

Părintele Sofian Boghiu:
Predică la Praznicul
Pogorării Sfântului Duh

2-3

Părintele Emilian Vasilescu:
Predică la Sfânta Treime

4-6

Programul bisericii în
perioada 6 - 24 iunie 2020

6

Apostolul: Fapte 2: 1 - 11

În zilele acelea, când a sosit ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc. Și din cer, fără de veste, s-a făcut un vuiet, ca de suflare de vânt ce vine repede, și a umplut toată casa unde ședeau ei. Și li s-au arătat, împărțite, limbi ca de foc și au șezut pe fiecare dintre ei. Și s-au umplut toți de Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, precum le dădea lor Duhul a grai. Și erau în Ierusalim locuitori iudei, bărbați cucernici, din toate neamurile care sunt sub cer. Și iscându-se vuietul acela, s-a adunat mulțimea și s-a tulburat, căci fiecare îi auzea pe ei vorbind în limba sa. Și erau uimiți toți și se minunau zicând: Iată, nu sunt aceștia care vorbesc toți galileieni? Și cum auzim noi fiecare limba noastră, în care ne-am născut? Parți și mezi și elamiți și cei ce locuiesc în Mesopotamia, în Iudeea și în Capadocia, în Pont și în Asia, în Frigia și în Pamfilia, în Egipt și în părțile Libiei cea de lângă Cirene, și romani în treacăt, iudei și prozeliti, Cretani și arabi, îi auzim pe ei vorbind în limbile noastre despre fapte

minunate ale lui Dumnezeu! Și toți erau uimiți și nu se dumireau, zicând unul către altul: Ce va să fie aceasta? Iar alții batjocorindu-i, ziceau că sunt plini de must. Și stând Petru cu cei unsprezece, a ridicat glasul și le-a vorbit: Bărbați iudei, și toți care locuiți în Ierusalim, aceasta să vă fie cunoscută și luați în urechi cuvintele mele; Că aceștia nu sunt beți, cum vi se pare vouă, căci este al treilea ceas din zi; Ci aceasta este ce s-a spus prin proorocul Ioil: "Iar în zilele din urmă, zice Domnul, voi turna din Duhul Meu peste tot trupul și fiii voștri și fiicele voastre vor prooroci și cei mai tineri ai voștri vor vedea vedenii și bătrânii voștri vise vor visa. Încă și peste slugile Mele și peste slujnicele Mele voi turna în acele zile, din Duhul Meu și vor prooroci. Și minuni voi face sus în cer și jos pe pământ semne: sânge, foc și fumegare de fum. Soarele se va schimba în întuneric și luna în sânge, înainte de a veni ziua Domnului, cea mare și strălucită. Și tot cel ce va chema numele Domnului se va mântui".

Sinaxar. Duminică 7 iunie 2020 - Pogorârea Sfântului Duh (Duminica Rusaliilor, a 8-a după Paști); Luni 8 iunie - Sfânta Treime

Predică la Praznicul Pogorării Sfântului Duh

În duminica de astăzi, numită Duminica Rusaliilor, Duminica Mare sau Duminica Cincizecimii, prăznuim minunea Pogorării Duhului Sfânt peste Apostolii Domnului și, de asemenea, ziua întemeierii Bisericii creștine în lume.

Înainte de înălțarea Sa la cer, Mântuitorul a poruncit ucenicilor Săi să nu se despartă de Ierusalim, ci să aștepte împlinirea făgăduinței Tatălui ceresc, adică primirea Duhului Sfânt. Și li s-a spus că atunci vor fi îmbrăcați cu putere de sus, vor fi luminați și întăriți să predice Evanghelia în toată lumea, să învețe toate neamurile și să le boteze în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și astfel să-I fie martori până la marginea pământului (Fapte 1, 8) și până la sfârșitul veacului.

Făgăduința s-a împlinit în Duminica Cincizecimii, când, într-adevar, S-a coborât Duhul Sfânt peste Sfinții Apostoli "ca o suflare" de vânt, sub chipul limbilor "ca de foc", și a revărsat în ei o putere nouă, necunoscută lumii până atunci, care a făcut din pescarii simpli și fricoși, de până atunci, cei mai devotați Apostoli și cei mai neînfricați misionari, cum n-a mai avut lumea niciodată.

Împotriva tuturor vitregiilor lumii și împotriva tuturor păcatelor ei îndătinat, Sfinții Apostoli au izbutit să resădească în inimile oamenilor cea mai curată și cea mai luminoasă învățătură – Evanghelia dragostei și a păcii – și să producă, cu cele mai simple mijloace, cea mai mare revoluție morală și religioasă cunoscută în istoria lumii prin răspândirea creștinismului. Din aceste pricini, Rusaliile au fost, sunt și rămân un mare semn de întrebare pentru toți cărturarii lumii, o problemă grea pentru toate mințile care bolesc de necredință și o mare îmbărbătare pentru toți predicatorii Sfintei Evanghelii.

Atunci, pentru prima dată în istoria lumii, S-a arătat cu putere, în public, Sfântul Duh – Duhul Adevărului, pe Care lumea, prin simțurile, prin puterile și prin luminile ei, nu-L poate primi, deoarece nu-L vede și nu-L cunoaște, pentru că nu știe de unde

vine și unde merge (Ioan 3, 8), cum spune Însuși Mântuitorul Hristos.

În Simbolul credinței noastre creștine noi mărturisim despre Sfântul Duh că El este "Domnul de-viață-Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cea ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și mărit, Care a grăit prin prooroci". El este veșnic. Deci, este fără început și fără sfârșit, deoființă cu Tatăl și cu Fiul. El are în Sine toate atributele dumnezeirii și este prezent și activ în toate lucrările îndreptate spre lume ale Sfintei Treimi.

El ia parte cu Tatăl și cu Fiul la cele două creații:

1. La Facerea lumii: "Duhul lui Dumnezeu se purta pe deasupra apelor" (Facere 1, 2);
2. La refacerea spirituală a lumii – săvârșită prin întruparea Mântuitorului – Sfântul Duh lucrează la renașterea și sfințirea omului și a lumii. El este Mângâietorul, Duhul Adevărului, Izvorul harului și Vistierul bunătăților.

De-a lungul istoriei zbuciumate a Vechiului Testament Duhul Sfânt a grăit prin Prooroci, pregătind omenirea pentru venirea Mântuitorului în lume. Noul Testament adevărește că Sfântul Duh este mereu prezent în viața pământească a Mântuitorului. Astfel, când Iisus Hristos se întrupează, Duhul Sfânt îi este premergător – la Buna Vestire a Fecioarei. Când Domnul Hristos se botează, Duhul îi este mărturisitor. Când Iisus Domnul învață pe oameni și săvârșește minuni, Duhul Sfânt îl însoțește. După Înviere și mai ales după Înălțare, Duhul Sfânt îi este urmaș, continuând în lume lucrarea de luminare, de sfințire și de îndumnezeire a oamenilor. Pentru că El lucrează nedespărțit de Tatăl și de Fiul, este numit și Duhul lui Dumnezeu, Duhul lui Hristos, Duhul Domnului, Domnul Însuși, Duhul înfierii și Duhul libertății. El inspira pe Profeți, întărește pe Apostoli, hirotonește preoții Bisericii, luminează și călăuzește pe păstori și învățătorii noștri sufleșteți.

Duhul Sfânt ne renaște prin Taina Sfântului Botez; prin El devenim, din oameni trupești, oameni duhovnicești. Prin El, Care este Duhul înfierii, devenim fiii lui Dumnezeu prin har. Prin Sfântul Duh ne iartă Dumnezeu păcatele când ne mărturisim. Prin Sfântul Duh pâinea și vinul din Sfântul Potir devin Trupul și Sângele Mântuitorului nostru, cu care ne împărtășim. Prin Sfântul Duh, trupurile noastre împreună cu sufletele devin biserici ale Dumnezeului Celui viu. El mângâie, luminează, inspiră, învață, însuflețește, întărește și sfințește pe toți credincioșii. El este Sfânt și sfințește viața noastră prin cele Șapte Sfinte Taine.

El este atotînțelept și bun și ne călăuzește viața prin cele șapte daruri ale Sale, care sunt: înțelepciunea, înțelegerea, sfatul, puterea, cunoștința, evlavia și frica de Dumnezeu (Isaia 11, 1).

Prin lucrarea tainică a Duhului Sfânt, oamenii lumii acesteia, bărbați, femei și copii, atât de diferiți ca neam, ca rasă și ca stare socială, pot deveni o comuniune sfântă. Pot deveni mădulele Sfintei Biserici, care este Trupul tainic al Mântuitorului Hristos, unit prin legătura dragostei, a păcii și a sfințeniei.

Duhul Sfânt are în viața Bisericii un rol asemănător cu acela al sufletului în organizarea vieții noastre omenești. După cum sufletul dă viață și mișcare tuturor mădulelor, tot așa Duhul Sfânt dă viață și mișcare, spre binele tuturor, mădulelor Sfintei Biserici, care suntem noi, creștinii. El este atotînțelept și bun și ne călăuzește viața prin cele șapte daruri ale Sale, care sunt: înțelepciunea, înțelegerea, sfatul, puterea, cunoștința, evlavia și frica de Dumnezeu (Isaia 11, 1).

Prin lucrarea tainică a Duhului Sfânt, oamenii lumii acesteia, bărbați, femei și copii, atât de diferiți ca neam, ca rasă și ca stare socială, pot deveni o comuniune sfântă. Pot deveni mădulele Sfintei Biserici, care este Trupul tainic al Mântuitorului Hristos, unit prin legătura dragostei, a păcii și a sfințeniei.

Duhul Sfânt are în viața Bisericii un rol asemănător cu acela al sufletului în organizarea vieții noastre omenești. După cum sufletul dă viață și mișcare tuturor mădulelor, tot așa Duhul Sfânt dă viață și mișcare, spre binele tuturor, mădulelor Sfintei Biserici, care suntem noi, creștinii.

Și, după cum sufletul vede prin ochi, aude prin urechi, vorbește prin intermediul limbii și este prezent în toate mădulele trupului împărtașindu-le viața și acordându-le tuturor simțirilor ceea ce li se cuvine, tot așa și Duhul Sfânt prin Sfinți face minuni: prin unii învață adevărul, prin alții sporește știința, prin unii ocrotește bunele tradiții, prin alții păstrează buna cuviință și cinstea în familii, prin alții stinge vrajba dintre oameni și-i împacă. Unii au o harismă, alții alta, însă toți se străduiesc să ducă aceeași viață bună și să aibă aceeași simțire curată, pentru că toți se lasă călăuziți de puterea și de lucrarea binefăcătoare a Sfântului Duh.

Nenumărate și nemăsurate sunt darurile, puterile și influențele Sfântului Duh asupra lumii întregi și asupra fiecărui suflet în parte. Toate aceste generoase revărsări de dumnezeiască dragoste se oferă în dar tuturor oamenilor și îndeosebi creștinilor, care prin Taina Sfântului Botez s-au înscris în familia sfântă a fiilor lui Dumnezeu. Duhul Sfânt, deși este prezent în viața noastră pretutindeni și în orice vreme, El nu se face simțit nouă decât dacă îl vrem, îl chemăm, îl dorim. Dacă nu vrem și nu dorim ajutorul Lui, El nu ne face silă. Știut este că prin Taina Sfântului Botez și prin Taina Sfintei Mirungeri am primit fiecare, în pruncia noastră, simțul de orientare spre bine, am primit voia liberă îndreptată spre împlinirea poruncilor dumnezeiești.

Dacă în vremea încercărilor și a ispitelor ascultăm de acest îndemn lăuntric spre bine, care este glasul lăuntric al Sfântului Duh, și facem binele, nu răul, ferice de noi.

Dacă însă nu ascultăm îndemnul Lui spre bine, ne împotrivim acestui gingaș îndemn și, în loc de bine, alegem răul, vom avea de suferit.

Chemându-L în ajutor, mai ales în vremea ispitelor și a necazurilor, conlucrând cu El și ostenindu-ne spre bine, vor încolți și vor crește în noi roadele Sfântului Duh, care sunt: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga-răbdare, bunătatea, facerea

de bine, credința, blândetea, înfrânarea (pofteilor), curăția (trupească și sufletească) (Galateni 5, 22). Dar dacă, în loc de bine, alegem răul, Duhul Sfânt se va depărta de la noi și în locul Lui va pune stăpânire pe sufletul nostru duhul celui rău, care poartă cu sine boldul păcatului și al morții și întărit în noi poftele urâte ale trupului, care amărăsc viața și ne despart de Dumnezeu.

Aceste pofte sunt: necurăția, desfrâul, înverșunarea, fermecătoriile, vrajbele, certurile, invidia, mânia, dezbinările, uciderile, bețiile, ospețele cele necuviin-cioase și altele asemenea acestora, bine știind, cum spune Sfântul Apostol Pavel, că "cei ce fac unele ca acestea, nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu" (Galateni 5, 19-21).

Noi toți avem nevoie de Dumnezeu și de împărăția Lui, chiar dacă uneori, de-a lungul vieții noastre, nu ne dăm seama de aceasta. Împărăția lui Dumnezeu - cum o definește Sfântul Apostol Pavel - înseamnă pe scurt: "Dreptate și pace și bucurie în Duhul Sfânt" (Romani 14, 17). Aceste roade - dreptatea, pacea și bucuria întru Duhul Sfânt -, ca și celelalte roade ale Duhului de care am mai amintit, trebuie să stăpânească totdeauna sufletele și inimile noastre și să se reverse din suflet în viața din jurul nostru prin gânduri, prin cuvinte și prin toate faptele noastre zilnice.

Calea către aceasta împărăție este lungă, ea începe de aici de pe pământ și continuă sus, în ceruri. Și, ca orice călătorie, nu este lipsită de surprize și primejdii. Este greu să mergem singuri pe aceasta cale, căci putem slăbi sau ne putem rătăci. Avem nevoie de o calauză sigură, de îndrumare temeinică, de îmbărbătare și ajutor pe aceasta cale spre împărăția lui Dumnezeu. Din mila lui Dumnezeu, avem o asemenea călăuză sigură și încercată, o instituție sfântă, străveche și puternică, întemeiată pe Jertfa Mântuitorului, pe mărturisirea Apostolilor, pe sângele martirilor, pe experiența și învățăturile bogate ale Sfintei Scripturi și ale Sfintei Tradiții. Această venerabilă călăuză este Sfânta Biserică dreptmăritoare, înzestrată cu Sfintele ei Taine și cu toate bogățiile și harurile Sfântului Duh, de la întemeierea căreia prăznuim astăzi aproape doua milenii. Să ne folosim cu smerenie de puterile și de luminile ei! Să cerem, să primim și să ne folosim cu dragoste de influențele ei binefăcătoare, pentru curățirea noastră de păcate, pentru luminarea și înnoirea noastră, pentru ocrotirea și îmbărbătarea noastră pe calea vieții cinstite, curate și pașnice, pe calea mântuirii noastre, supunând voia noastră cea pătimasă voii lui Dumnezeu și începând toate rugăciunile noastre cu chemarea în ajutor a Sfântului Duh, Mângâietorul, Care este împăratul ceresc - Duhul Adevărului și Sfințitorul vieții noastre -, și să ne rugăm, zicând: „împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule-de-viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre”. Amin

Părintele Sofian Boghiu

Predică la Sfânta Treime

Ați observat că, totdeauna când rostim înaintea dumneavoastră cuvânt de învăță-tură, începem prin a spune: „În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”. De asemenea, când începem o rugăciune, spunem mai întâi: „Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!” Prin aceste cuvinte și prin semnul Sfintei Cruci care le însoțește, noi mărturisim credința noastră în Dumnezeu-Tatăl, în Dumnezeu-Fiul și în Dumnezeu-Sfântul Duh, Treimea cea de o ființă și nedespărțită, în numele căreia am primit și Sfântul Botez.

Și nu numai prin Sfânta Cruce și prin cuvintele cu care începem diferitele rugăciuni, ci și prin toate sfintele slujbe și mai ales prin Sfânta Liturghie mărturisim noi credința noastră în Sfânta Treime și o preamărim după cuviință.

Ba mai mult, sfânta noastră Biserică a rânduit, pentru binecuvântate motive, ca astăzi, a doua zi după marea sărbătoare a Pogorării Sfântului Duh asupra Sfinților Apostoli, să se aducă cinstire specială Sfintei Treimi și să se spună cuvânt de lămurire despre dogma Sfintei Treimi, dogmă care constituie specificul religiei creștine și temelia mântuirii noastre.

Vom încerca deci să vorbim, cerând ajutorul lui Dumnezeu, despre această dogmă fundamentală a creștinătății.

Am spus că vom încerca numai să vorbim despre dogma Sfintei Treimi, căci, așa cum nu putem privi cu ochii liberi soarele, în plina lui strălucire, fiindcă ne orbește, tot așa nu putem pătrunde cu mintea această taină de nepătruns: Dumnezeu unul și totuși preamărit în trei ipostaze: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Și totuși, nimeni nu se poate considera creștin adevărat dacă nu crede și nu mărturisește din toată inima credința sa în Dumnezeul cel unic în ființă și preamărit în trei persoane: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Nimeni nu poate nădăjdui în mântuirea sa cea veșnică, dacă nu-și deschide sufletul pentru

primirea acestei învățături de căpetenie a creștinismului. Căci credința într-un singur Dumnezeu au avut-o și o au și iudeii, dar ei n-au primit pe Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. De asemenea, credința într-un singur Dumnezeu au avut-o și o au și musulmanii, dar nici ei nu cred în dumnezeirea Domnului nostru Iisus Hristos și nu vor să audă despre Dumnezeu-Sfântul Duh. Ba chiar și unii dintre antici s-au ridicat cu mintea la ideea că nu poate exista decât un singur Dumnezeu, dar nici aceștia n-au socotit dumnezeirea ca unică și întreită totodată, așa cum propăvăduiește sfânta noastră Biserică, pe temeiul revelației divine.

Este adevărat că se găsesc și în alte religii, ca și la unii antici, oarecare năzuințe spre înțelegerea dumnezeirii sub forma trinității, sub forma unei vagi grupări de divinități în așa-numite „triade”. Dar toate acestea pot fi socotite cel mult ca preînchipuiri ale dogmei creștine despre Sfânta Treime, ele fiind departe de înțelesul pe care îl are Sfânta Treime în biserica noastră. Numai în acest sens putem lua cuvintele unui vechi istoric al Bisericii creștine, Eusebiu de Cezareea, care scrie că marele filozof grec Platon a fost un „profet al Sfintei Treimi”.

Prin urmare, tot ce au putut face aceștia fără ajutorul revelației divine n-a fost decât o prefigurare a dogmei Sfintei Treimi din creștinism, dogmă care apare cu toată limpezimea în Sfânta Scriptură și mai ales în cărțile Noului Testament, de unde aflăm cum, chiar la Bună Vestirea făcută Sfintei Fecioare Maria că va naște pe Mântuitorul lumii, Arhanghelul Gavriil i-a vorbit acesteia despre persoanele Sfintei Treimi (Luca I, 35). De asemenea aflăm cum, la Botezul Domnului nostru Iisus Hristos, Sfânta Treime a fost prezentă aievea, Dumnezeu-Tatăl mărturisind despre Fiul Său cel iubit, Fiul primind botezul, iar Sfântul Duh arătându-se în chip de porumbel (Matei III, 16-18; Marcu I, 10-11; Luca III, 22; Ioan I, 35),

așa cum ați văzut că este reprezentată această sublimă scenă biblică pe icoanele din biserici. De aceea sfânta Biserică, preamărind începutul activității pământești a Mântuitorului prin primirea Botezului de la Sfântul Ioan Botezătorul, spune că, în această împrejurare, „închinarea Treimii s-a arătat”.

De asemenea, în activitatea Sa pământească, Mântuitorul a lămurit cu mai multe prilejuri raportul său cu Tatăl și cu Sfântul Duh-Mângâietorul (Ioan XIV, 14-17; XV, 26), iar la încheierea activității Sale pământești El a dat Sfinților Săi Apostoli următoarea poruncă: „Mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și învățându-le să păzească toate câte am poruncit vouă” (Matei XXVIII, 19). Mai lămurit ca așa nici că nu se putea.

La rândul lor, și Sfinții Apostoli au vorbit adesea despre persoanele Sfintei Treimi. Astfel, Sfântul Apostol Pavel adresează corintenilor binecuvântarea sa în următoarele cuvinte, care au fost introduse în Sfânta Liturghie a Bisericii noastre: „Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu-Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți!” (II Cor. XIII,13). Tot astfel, Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan scrie, cu deosebită limpezime: „Trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh și acești trei una sunt” (I Ioan V, 7).

Acestea sunt mărturii clare despre Sfânta Treime, pe care Sfinții Părinți ai Bisericii creștine le-au cules din Sfânta Scriptură, le-au comentat cu adâncă înțelepciune și le-au fixat apoi în Simbolul credinței, în Crez, cu prilejul Sinoadelor a toată creștinătatea din veacul al IV-lea. Astfel, noi mărturisim în Simbolul credinței: „Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului [...] și într-unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut

mai înainte de toți vecii... și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață făcătorul Care de la Tatăl purcede, Cela ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit [...]”.

Mărturisind deci credința într-un singur Dumnezeu, noi mărturisim și credința în cele trei persoane ale Sfintei Treimi, care au ca însușire comună dumnezeirea, dar au și însușiri deosebitoare. Astfel, Dumnezeu-Tatăl este creatorul lumii, Dumnezeu-Fiul este născut din veșnicie din Tatăl și s-a făcut om din Sfânta Fecioară Maria și de la Duhul Sfânt. Dumnezeu-Duhul Sfânt purcede din veșnicie din Tatăl și este Acela care însuflețește toate câte sunt, ajutând pe om să-și câștige mântuirea prin har, credință și fapte bune. Și totuși nu sunt trei Dumnezei, ci Unul singur, preamărit în Trei Ipostasuri.

Dar, afirmând astfel de adevăruri dogmatice și altele asemenea despre Dumnezeu, pe temeiul descoperirii supranaturale din Sfânta Scriptură, sfânta noastră Biserică nu pretinde că a spus tot ce se poate spune despre Dumnezeu sau că ar cunoaște deplin ce este Dumnezeu în ființa Sa și cum se face că există un singur Dumnezeu, dar trei persoane ale dumnezeirii. Ea afirmă despre dogma Sfintei Treimi că este o taină, cea mai mare taină a creștinătății, pe care mintea noastră n-o poate pătrunde și pe care noi o primim prin credință.

Mintea noastră poate totuși să încerce a-și face o idee despre Treimea dumnezeirii celei unice, prin unele asemănări, prin unele așa-zise analogii, mai mult sau mai puțin izbutite și care mulțumesc într-un câțiva cerințele minții noastre. Astfel, unii părinți și scriitori bisericești din antichitate au socotit că pot descoperi o oarecare analogie între Sfânta Treime și sufletul omenesc, cu întreita sa înzestrare: minte, voință și simțire, care toate la un loc formează sufletul nostru unic. Alții, ca Sfântul Atanasie cel Mare, au socotit că pot descoperi o astfel de analogie în cele trei înfățișări ale soarelui:

discul, razele și lumina, care toate la un loc alcătuiesc un singur soare. Mai nimerită ni se pare analogia la care s-a gândit Dionisie Pseudo-Areopagitul. Într-o cameră, a spus acesta, avem trei sfeșnice, dar nu putem deosebi care este lumina ce ne vine de la unul din sfeșnice și care de la celelalte. În alte analogii se propun cele trei dimensiuni ale lucrurilor: lungime, lățime și înălțime; cele trei înfățișări ale timpului: trecut, prezent și viitor; cele trei laturi ale unui triunghi și așa mai departe. Sfânta noastră Biserică n-a considerat însă niciodată că prin aceste analogii s-ar putea pătrunde în însăși ființa intimă a lui Dumnezeu cel unic, preamărit în trei ipostasuri: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, această învățătură de temelie a creștinismului trebuind să fie primită prin credință.

Dar, dacă nu putem pătrunde cu mintea taina Sfintei Treimi, apoi, primind prin credință această dogmă și străduindu-ne să devenim creștini adevărați, avem nespus de mult de câștigat în latura vieții noastre duhovnicești. Căci nu trebuie să uităm că, deși suntem creaturi ale lui Dumnezeu, și încă niște creaturi foarte slabe, prin primirea Sfântului Botez și a celorlalte Sfinte Taine și printr-o viață curat creștină, noi putem deveni „fii prin har ai lui Dumnezeu” (Ioan I, 12-13), „frații”, Domnului nostru Iisus Hristos (Luca VIII, 2) și „părtași ai dumnezeirii firi”, după cuvintele pe care le aflăm în Sfânta Scriptură a Noului Testament (II Petru 1, 4). Iar aceasta este un lucru extraordinar pentru viața noastră duhovnicească, deoarece ni se dă putința să ajungem la unirea morală cea mai strânsă cu Însuși Dumnezeu cel unic în ființă și întreit în Persoane, participând astfel la iubirea și fericirea de care sunt pătrunse Persoanele Sfintei Treimi. Căci noi știm, prin revelație divină, că „Dumnezeu este iubirea” (I Ioan IV, 8) și deci, dacă urmăm Evanghelia lui Hristos, viața noastră poate deveni un adevărat val de iubire a lui Dumnezeu și a oamenilor, o continuă dăruire spre binele semenilor noștri, spre pacea și mântuirea lor, asigurându-ne astfel și nouă singura fericire mare și adevărată pe care ne-o putem dori pe acest pământ: fericirea de a fi folositori semenilor noștri și de a ne pregăti mântuirea în viața cea veșnică.

Să rugăm deci pe Dumnezeu cel unic în ființă și întreit în Persoane să întărească în sufletul nostru credința, nădejdea și dragostea și să facă din ce în ce mai simțită în adâncul ființei noastre lucrarea harului divin, cu ajutorul căruia să ne putem împlini cu cinste menirea în trecerea noastră grăbită pe acest pământ și să ne putem asigura fericirea de a fi în viața cealaltă cât mai aproape de Dumnezeu, Căruia se cuvine toată cinstea, mărirea și închinăciunea, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Diac. Prof. Emilian Vasilescu
(Glasul Bisericii, nr. 5-6, 1968).

PROGRAMUL BISERICII în perioada 6 – 24 iunie 2020

Sâmbătă 6 iunie (Moșii de Vară):

9:00 am - Utrenie
10:00 am - Sf. Liturghie
11:00 am - Parastas de obște

Duminică 7 iunie - Pogorârea Sfântului Duh (Rusaliile):

9:00 am - Utrenie
10:00 am - Sf. Liturghie

Luni 8 iunie - Sfânta Treime (hramul bisericii):

9:00 am - Utrenie
10:00 am - Sf. Liturghie

Duminică 14 iunie (Duminica Tuturor Sfinților):

9:00 am - Utrenie
10:00 am - Sf. Liturghie

Duminică 21 iunie (Duminica Sfinților Români):

9:00 am - Utrenie
10:00 am - Sf. Liturghie

Miercuri 24 iunie - Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul (Sânzienele sau Drăgaica):

9:00 am - Utrenie
10:00 am - Sf. Liturghie

